

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

08 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecători

Covalenco Elena

Diaconu Iurie

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Golban Serghei în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 iunie 2017, în cauza penală privind-l pe

Buhnă Iurie Xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat r-nul Xxxxx s. Xxxxx str. Xxxxx

Termenul de examinare a cauzei:

1. *prima instanță: 04.02.2016-19.04.2017*
2. *instanța de apel: 25.05.2017-24.06.2017*
3. *instanța de recurs: 30.08.2017 - 08.11.2017*

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani din 19 aprilie 2017, Buhnă Iurie Xxxxx, a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 325 alin. (1) Cod penal, la pedeapsă de 3 ani închisoare, cu aplicarea pedepsei complementare obligatorii sub formă de amendă în mărime de 2.000 unități convenționale, ceea ce constituie 40.000 lei.

Conform art. 90 Cod penal, executarea pedepsei stabilite lui Buhnă Iurie a fost suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 3 ani, dacă în această perioadă nu va săvârși o nouă infracțiune și prin comportare exemplară va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat, obligându-l să nu-și schimbe domiciliu fără consimțământul organului competent, ce exercită controlul privind executarea pedepsei.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că, Buhnă Iurie, activând în calitate de inspector inferior al batalionului nr. 3, plutonul Hîncești - Cimișlia - Leova al Inspectoratului Național de Patrulare al Inspectoratului General de Poliție a Ministerului Afacerilor Interne, urmărind scopul obținerii certificatului-dovadă, că a studiat Regulamentul cu privire la modul de utilizare a mijloacelor tehnice, inclusiv a mijloacelor de măsurare și aparatajului medical din dotarea poliției, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1139 din 18.09.2003 și Instrucțiunile cu privire la modul de exploatare și măsurare a vitezei mijloacelor de transport auto cu ajutorul complexelor

de măsurare și înregistrare video a vitezei mijloacelor de transport „Iskra-1”, „Iskra Video”, „Bercut-Viza” și „Binar”, de testare alcoolscoptică „Drager 6810” și este admis la utilizarea acestora în procesul de depistare și documentare a cazurilor de depășire a vitezei stabilite, și a stării de ebrietate, la data de 05 august 2015, în jurul orele 11.00 , aflându-se în biroul de serviciu nr. 106 din str. Doina 102, mun. Chișinău, al șefului Direcției Supraveghere Transport și Circulație Rutieră a INP al MAI, Burda Aurelian, care potrivit prevederilor art. 123 alin. (2) Cod penal este persoană publică, i-a oferit acestuia mijloace bănești în sumă de 600 lei, pentru a-l determina să elibereze certificatul menționat.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, fapta inculpatului Buhnă I. a fost calificată *de drept* în baza art. 325 alin. (1) Cod penal și anume – *coruperea activă*, cu următoarele semne de calificare – *oferirea unei persoane publice de bunuri, ce nu i se cuvin, pentru aceasta sau pentru o altă persoană, pentru a îndeplini sau nu ori pentru a întârzia sau a grăbi îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul, Golban S., în numele inculpatului, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Buhnă Iu. să fie achitat.

În motivarea apelului declarat a invocat că:

- la baza sentinței de condamnare au fost puse ca probă declarațiile martorului Burda Aurelian, care nu a înțeles corect acțiunile și intențiile lui Buhnă Iurie, interpretându-le greșit, bănuind că este documentat pentru luare de mită nu a dorit să asculte explicația ultimului referitor la bani, cu toate că acesta imediat în scris a lămurit că banii erau destinați nu pentru a da mită, ci pentru procurarea uniforme;

- la baza sentinței au fost puse declarațiile martorilor Corcimari Roman și Lupașcu Dumitru, care nu au fost martori oculari, dar au cunoscut despre evenimentul dat din cuvintele lui Burda Aurelian. Cu toate că Buhnă Iurie a scris explicația în biroul lor și a comunicat, că banii erau destinați pentru procurarea uniforme ei au luat poziția șefului lor și au declarat inversul, precum că banii erau predestinați pentru obținerea certificatului ce permite folosirea tehnicii speciale și a aparatajului medical. Probele în cauză nu sunt veridice și urmează a fi apreciate critic;

- din materialele cauzei rezultă, că Burda Aurelian este persoană publică, dar el nu este împuternicit să primească colocviu și să elibereze certificat ce permite utilizarea tehnicii speciale și a aparatajului medical din dotația colaboratorilor de poliție. El vizează rapoartele colaboratorilor de poliție prin care raportează, că au studiat Regulamentul cu privire la modul de utilizare a mijloacelor tehnice și aparatajului medical și sunt gata de a susține colocviu. Cu primirea colocviului și eliberarea certificatelor se ocupă alte persoane. Buhnă Iurie, s-a prezentat la Burda Aurelian în birou doar pentru vizarea rapoartelor, iar colocviul urma să-l susțină altă dată când va fi invitat. Este evident că Buhnă Iurie nu a avut intenția de a-i oferi bani lui Burda Aurelian pentru a obține certificatul, deoarece ultimul nu este abilitat cu așa drepturi. Fapt ce rezultă și din declarațiile lui Burda A. date în cadrul confruntării, unde a

declarat că rapoartele pentru admitere la colocviu urmează a fi vizate mai întâi de toate de el sau de către șeful INP, ori adjunctul său.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 iunie 2017, a fost respins apelul declarat ca nefondat și menținută sentința.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a nominalizat probele administrate la caz și anume declarațiile date în cadrul ședinței de judecată în prima instanță de către inculpat, martorii Burda A., Corcimari R., Lupașcu D., Toncoglaz V., Ungureanu N., Magîr I., precum și materialele cauzei: procesul-verbal de cercetare la fața locului din 05.08.2015 (f.d. 15-16); procesul-verbal de examinare a obiectului din 08.10.2015 (f.d. 20-22); procesul-verbal de ridicare din 25.01.2016 (f.d. 38-39).

Verificând argumentele expuse în apel în raport cu probele administrate la caz, instanța de apel a constatat, că prima instanță a judecat prezenta cauză sub toate aspectele, complet și obiectiv, a apreciat probele administrate în conformitate cu art. art. 100 alin. (4), 101 alin. (1) Cod procedură penală, stabilind în cele din urmă vinovăția inculpatului, Buhnă Iurie, în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) Cod penal.

Cu referire la argumentele apărătorului, precum că martorul, Burda A., nu a înțeles corect acțiunile și intențiile lui Buhnă Iu., interpretându-le greșit, instanța de apel le-a considerat nefondate, deoarece martorul nominalizat a indicat că inculpatul nu a spus nici un cuvânt când a intrat, s-a apropiat de masă și i-a înmânat plicul din polietilenă, la întrebarea acestuia privitor la conținutul plicului și dacă cunoaște unde a venit, inculpatul a răspuns că a venit după raport și cunoaște unde a venit, ultimul nu a depus careva explicații și nu a lămurit apariția banilor.

De asemenea, instanța de apel a menționat, că martorul Ungureanu N. a confirmat că în ziua de 05 august 2015 s-a întâlnit cu colegul său Buhnă Iu. în incinta Inspectoratului Național de Patrulare, la rândul său el, la fel, i-a transmis și raportul său în scopul admiterii la testare pentru a primi certificatul respectiv.

Deși, inculpatul a relatat că era angajat nou, nu cunoștea cu certitudine la cine să se adreseze, martorul Ungureanu N. a declarat, că inculpatul a fost acel care i-a explicat unde este amplasată contabilitatea Inspectoratului și a fost de acord să transmită pentru a fi semnat și raportul acestuia, menționând că el cunoaște la cine să se adreseze.

Tot din conținutul declarațiilor martorului, Ungureanu N., instanța de apel a reținut că dânsul a observat în plicul din polietilenă, unde a plasat și raportul său, mijloace bănești, la ce inculpatul a explicat că banii erau destinați pentru procurarea uniformei de serviciu.

Așadar, afirmațiile inculpatului, precum că a uitat de mijloacele de bani ce erau plasați în folie, au fost apreciate ca nefondate, deoarece martorul, Ungureanu N., a confirmat că a transmis raportul inculpatului nu cu mult înainte de a le transmite lui Burda A.

Totodată, instanța de apel a respins alegațiile inculpatului, precum că banii ce erau plasați în acel plic, erau surse destinate pentru procurarea uniformei și că a uitat de ei.

La acest capitol, instanța de apel a reținut ca pertinente declarațiile martorului Lupașcu D., care a declarat că la data de 05 aprilie 2015 după producerea evenimentelor, la întrebările adresate, Buhnă Iu., a răspuns că mijloacele bănești plasate în acest plic erau destinați pentru favorizarea eliberării certificatelor de utilizare a mijloacelor speciale.

Prin declarațiile martorului, Corcimari R., se confirmă că a fost telefonat de către comandantul lui Buhnă Iu. și i-a fost explicată procedura depunerii raporturilor și anume că, comandantul de pluton și comandantul de grupă trebuie să prezinte raportul respectiv privind utilizarea mijloacelor tehnice speciale de către agenții de patrulare prin intermediul cancelariei INP, pentru a fi înregistrate, ulterior fiind vizate de către șeful subdiviziunii în cazul dat Burda Aurelian sau șeful INP, dar nu să se prezinte inspectorul personal.

Cu referire la declarațiile martorului apărării, Magîr Ion, instanța de apel le-a apreciat critic, deoarece nu probează careva circumstanțe de fapt, ci doar dovedesc că între martorul menționat și inculpat a avut loc o discuție privitor la procurarea uniformei.

Prin urmare, instanța de apel a constatat, că inculpatul Buhnă Iurie a oferit personal șefului Direcției supraveghere transport și circulației rutiere din cadrul INP al IGP, Burda A., mijloace bănești ce nu i se cuvin, pentru acesta sau pentru o altă persoană din cadrul Inspectoratului Național de Patrulare, în sumă de 600 lei, în scopul obținerii de către acesta a certificatului de utilizare a aparatelor speciale.

Astfel, instanța de apel a conchis, că vinovăția inculpatului, Buhna Iu., în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) Cod penal a fost pe deplin dovedită prin probele administrate la cauza penală, iar careva temeiuri de a achita inculpatul de învinuire imputată acestuia, nu au fost stabilite.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul, Golban S., în numele inculpatului, prin care solicită casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Buhnă Iurie să fie achitat pe motiv că acțiunile acestuia nu întrunesc elementele infracțiunii imputate, invocând argumente identice cu cele invocate în apel.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat, solicitând de a decide inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, deoarece este motivat prin prisma dezacordului cu modalitatea de apreciere a probelor, ce nu este prevăzut de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală și nu conține indicii unor erori de drept. Partea acuzării consideră, că hotărârea instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția de condamnare și corespunde prevederilor art. 414, 417 Cod de procedură penală, iar cumulul de probe a fost apreciat prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, coroborând și confirmând săvârșirea de către inculpat a infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) Cod penal.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente:

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sânt vădit neîntemeiate.

Prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, stipulează că instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 aceluiași Cod.

Deși recurentul, nu indică expres careva temei de drept din cele prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, ce l-au determinat pentru a declara prezentul recurs, însă din conținutul acestuia Colegiul atestă, că autorul își exprimă dezacordul cu decizia instanței de apel invocând, că este bazată pe presupuneri, iar probele în cauză nu sunt veridice și urmau a fi apreciate critic, respectiv în acțiunile lui Buhnă Iu., lipsesc elementele infracțiunii imputate și acesta urmează a fi achitat. Prin urmare, în asemenea abordări, instanța de recurs desprinde că recurentul semnalează cazul de casare prevăzut la pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când *nu au fost întrunite elementele infracțiunii*, urmând a fi examinat recursul declarat prin prisma incidenței acestui caz de casare.

Colegiul penal, analizând subsidiar textul deciziei recurate constată, că instanța de apel în hotărârea adoptată, a analizat și verificat cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, întemeiat considerând că situația de fapt, împrejurările și încadrarea juridică a infracțiunii comise de către inculpat, au fost corect reținute de către prima instanță, respectiv nu au fost încălcate prevederile art. 414 alin. (1), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, instanța de apel expunându-se asupra argumentelor principale invocate în apel, iar hotărârea adoptată cuprinzând și motivele pe care se întemeiază soluția. Deci, instanța de apel ca urmare a efectuării cercetării judecătorești a expus situația de fapt și de drept reținută, corect concluzionând că aceasta se circumscrie încadrării juridice în baza art. 325 alin. (1) Cod penal, fiind săvârșită anume de către inculpatul, Buhnă Iu.

De remarcat este, că temeiul pentru recurs semnalat de către recurent și prevăzut la pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, este aplicabil atunci când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele infracțiunii, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

Potrivit lucrărilor dosarului se constată, că inculpatul a fost învinuit, recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 325 alin. (1) Cod penal și anume –*coruperea activă, adică oferirea unei persoane publice de bunuri, ce nu i se cuvin, pentru aceasta sau pentru o altă persoană, pentru a îndeplini sau nu ori pentru a întârzia sau a grăbi îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia.*

Din textul recursului declarat, se reține că unul din argumentele de bază ale acestuia este că instanțele de fond au pus la baza condamnării declarațiile martorului,

Burda A., care a interpretat greșit acțiunile inculpatului, care de fapt a uitat banii destinați pentru procurarea uniforme, în setul de acte depus pentru admiterea la susținerea colocviului, respectiv în acțiunile ultimului lipsind intenția coruperii active, prin care se confirmă latura subiectivă a infracțiunii imputate, alegații pe care Colegiul penal le consideră nefondate.

În cauza supusă judecării Colegiul consideră, că prima instanță și cea de apel corect au stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, astfel corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului, Buhnă Iu., în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) Cod penal.

Subsidiar, Colegiul penal notează acel fapt, că din conținutul recursului declarat la caz, se constată și dezacordul autorului cu modalitatea de apreciere a probelor de către instanțele de fond. Însă, cu referire la faptul dacă chestiunea de apreciere a probelor poate fi invocată la această etapă a procedurilor, instanța de recurs reiterează că la etapa judecării recursului nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele ierarhic inferioare, aceasta fiind atributul exclusiv al instanțelor de fond.

Totodată, Colegiul penal relevă, că argumentele invocate de către partea apărării în recursul declarat, au constituit obiect de discuție în cadrul instanțelor de fond, asupra cărora aceste instanțe s-au expus argumentat, învederând probele administrate, circumstanțele cauzei și prevederile legale.

Elocvent în acest sens, sânt și considerentele Curții Europene și anume în situația în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de apel/recurs eventual, o curte de apel poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță. (*Garcia Ruis c. Spaniei, Heile c. Finlandei*). Mai mult ca atât, Colegiul atestă că apărătorul, Golban S., în apelul și recursul ordinar declarat, aduce argumente identice referitoare la nevinovăția inculpatului, astfel nefiind necesar de a motiva diferit răspunsul la aceleași critici, în contextul oferirii răspunsurilor exhaustive de către prima instanță la capitolul stabilirii vinovăției ultimului și îndeosebi a intenției directe, motivului și scopului, ce reprezintă latura subiectivă a infracțiunii de corupere activă săvârșită de către Buhnă Iu.

Instanța de recurs specifică, că potrivit considerentelor teoretice latura subiectivă a infracțiunii prevăzute de alin. (1) art. 325 Cod penal se caracterizează prin intenție directă. Motivul infracțiunii în cauză se exprimă inclusiv în năzuința făptuitorului de a obține unele avantaje nepatrimoniale, interesul material etc. Scopul infracțiunii specificate la alin. (1) art. 325 Cod penal este unul special, în speță fiind valabil scopul îndeplinirii – în interesul corupătorului de către persoana publică a unei acțiuni în exercitarea funcției.

În prezenta speță, Colegiul penal atestă, că instanțele de fond au verificat prezența laturii subiective a infracțiunii imputate inculpatului în acțiunile săvârșite de

către acesta, element dedus din probele administrate la caz și circumstanțele în care au derulat evenimentele descrise în rechizitoriu. Prin urmare, opozant criticilor invocate de recurent și menționate mai sus, instanța de recurs reținând declarațiile martorului, Corcimari R., constată că acesta activând în cadrul Inspectoratului Național de Patrulare, a fost contactat telefonic la biroul de serviciu de către comandantul plutonului Hîncești-Cimișlia-Leova, locotenent-colonelul Dogaru, în subordinea căruia era și inculpatul, care i-a comunicat privitor la doi angajați noi din cadrul plutonului pe care îl conduce, concretizând procedura eliberării certificatelor pentru utilizarea aparatelor „Dragher” și „Iscra-Video”, fiindu-i explicat că este necesar să întocmească un raport comun sau separat pe angajați privitor la studierea regulamentului privind utilizarea aparatelor nominalizate, ce urmează a fi depus la cancelaria INP-ului, respectiv după vizarea acestora de către șeful subdiviziunii respective, Burda A., vor fi îndreptați colaboratorii nou angajați pentru susținerea colocviului. Însă, inculpatul Buhnă Iu., ca colaborator nou angajat s-a prezentat nemijlocit la șeful subdiviziunii a INP, Burda A., precum a declarat ultimul fiind audiat în calitate de martor în ședința de judecată. Inculpatul, i-a înmănat d-lui Burda A. un plic de polietilenă cu niște foi albe, unde erau și bani în sumă de 600 lei. L-a întrebat pe Burda A., cine l-a îndreptat la el, cine este și dacă conștientizează ceea ce face, inculpatul a răspuns că l-a îndrumat un alt coleg pe nume, Toncoglaz V., el conștientizând ce face. Totodată, martorul Lupașcu D. a declarat în cadrul audierii în ședința de judecată, că l-a întrebat pe inculpat pentru ce sunt destinați banii depistați în actele înaintate d-lui Burda A., la ce a răspuns că sunt pentru certificate.

Deci, rezultând din declarațiile martorilor mai sus nominalizați, Colegiul statuează, că instanțele de fond justificate au conchis despre prezența laturii subiective a infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) Cod penal și anume intenția directă în acțiunile lui Buhnă Iu., de a corupe activ persoana publică din cadrul INP și anume pe Burda A., având motivul de a obține un avantaj nepatrimonial, scopul special fiind de a-l determina pe ultimul, pentru a-l admite pe inculpat la susținerea colocviului.

În prezenta speță, nu este nici un motiv ca instanța de recurs să se îndepărteze de la constatările și concluziile privind vinovăția inculpatului în comiterea faptei imputate, cu atât mai mult că versiunea inculpatului privind destinația banilor uitați pentru procurarea uniformei a fost combătută de către instanțele de fond prin raționamentele, că comandantul inculpatului a fost informat despre procedura depunerii actelor pentru susținerea testului privind cunoașterea regulamentului de utilizare a aparatelor din dotarea colaboratorilor INP, care la rândul său i-a explicat-o inculpatului. Respectiv din declarațiile martorului, Ungureanu N., colegul de serviciu a inculpatului, se constată că acesta i-a transmis inculpatului și raportul său pe care ultimul l-a pus în plicul de polietilenă, unde avea și mijloace financiare, explicând că sunt pentru procurarea uniformei. Din aceste împrejurări se conchide, că versiunea inculpatului despre faptul uitării banilor aflați în plicul pentru acte, este nefondată, deoarece în timpul apropiat anticipat prezentării în fața unei persoane publice, șef de subdiviziune a INP, de către colegul său Ungureanu N., inculpatul a fost atenționat despre prezența banilor în acel pachet, la care în cele din urmă acesta urma să-i

îndeprăteze din actele prezentate persoanei publice, mai ales că Buhnă Iu., este o persoană care are studii superioare juridice, fiind colaborator de poliție, prin urmare cunoștea și trebuia să conștientizeze despre consecințele faptelor sale.

Nu pot fi reținute alegațiile recurentului, precum că Burda A., nu era persoana împuternicită să primească colocviu și să semneze certificatele privind permiterea utilizării mijloacelor tehnice speciale de către colaboratorii INP, deoarece după cum rezultă din lucrările dosarului până la admiterea susținerii colocviului, persoana publică menționată mai sus, era una dintre care urma să vizeze rapoartele menționate, respectiv era o persoană care trebuia să îndeplinească careva acțiuni, ce erau în competența funcției sale, fără de care inculpatul nu putea accede la etapa susținerii colocviului.

Generalizând în ansamblu probele administrate de către instanțele de fond, Colegiul penal statuează, că nu se constată prezența a careva dubii privind vinovăția inculpatului, în săvârșirea infracțiunii imputate, iar acțiunile acestuia sânt incidente elementelor infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) Cod penal și în cele din urmă temeiul pentru recurs semnalat și stipulat la pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmarea.

În virtutea raționamentelor expuse mai sus, constatând că în cauză există o concordanță deplină între probele administrate și situația de fapt stabilită de instanțele de fond în privința inculpatului, nefiind identificată de instanța de recurs careva erori judiciare, ce ar putea servi drept temei de casare a hotărârilor judecătorești atacate, Colegiul penal consideră ca fiind vădit neîntemeiate criticile formulate de către autorul recursului ordinar deferit spre examinare.

Astfel, dat fiind faptul că recursul de pe rol este vădit neîntemeiat, acesta urmează a fi declarat inadmisibil.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (1)-(2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Golban Serghei în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 iunie 2017, în cauza penală privindu-l pe **Buhnă Iurie Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată integral la data de 06 decembrie 2017.

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecător

Covalenco Elena

Judecător

Diaconu Iurie